

HAZİRAN 2022 | SAYI NO.1

MAYDAY

Deniz İşçileri Platformu

**DENİZ
MÜCADELEDİR**

**GEMİDE
LGBTİ+**

**DENİZCİLİKTE
KADIN**

**SEKTÖRÜN
GERÇEKLERİ**

**25 HAZİRAN DÜNYA
DENİZCİLER GÜNÜ**

Haziran-2022 Cilt:1 Sayı:1

Deniz İşçileri Platformu yayınıdır.

Genel Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü
Yoktur

Yazı Grubumuz, Platform İçindeki Mayday
Dergisi'nde Yazı Yazmaya Gönüllü Olan Bir
Toplamdan Oluşmaktadır

Yönetim Merkezi Yoktur

Reklam: Reklam Almıyoruz

Basım: İlk Sayıyı Online Olarak Çıkartma Kararı
Aldık

Okur Hizmet Hattı: deniziscileriplatformu@gmail.com

Dayanışma Göstermek, Katkıda Bulunmak, Yazı
Yazmak, Aktivistlik Yapmak İsteyen Tüm
Denizcileri Platform'a Bekliyoruz

Bize Katıl

Deniz Mücadelesini Birlikte Büyütelim

Editörler Notu:

DENİZ İŞÇİLERİ PLATFORMU ADINA

Denizcilik alanındaki tüm işçilerin paylaşma ve dayanışma platformu olarak faaliyet yürütmeye 2017 yılında başladık.

Terk edilen bir gemideki denizcilerle ilk dayanışmamızı gerçekleştirdiğimizde henüz resmi kuruluşumuzu bile gerçekleştirememiştik. Yavaş ama emin adımlarla ilerlediğimiz mücadelemizde yaşadığımız tüm sorunların üstesinden örgütlü bir şekilde geldik. Hepimiz denizcilik iş kolunun ne kadar kendine has sorunları olduğunu farkındayız.

Bizler gemilerden, limanlardan, tersanelerden geliyoruz. Kimimiz suyun üstünde kimimiz suyun altında. Bize biçilen farklı statülerimize, farklı yaşam biçimlerimize, farklı coğrafyalarda yaşamamıza rağmen birlikte mücadele ediyoruz.

Kimimiz Güney Afrika'da bir limanda, kimimiz yüzlerce mil ötede okyanusunun ortasında bir gemide, kimimiz Tuzla Tersanesi'nde, Aliğa Gemi Sökümde, kimimiz suyun 60 metre altında, kimimiz bir balıkçı barınağındayız. Fakat hepimiz aynı sistem altında eziliyoruz. Denizcilik iş kolu içindeki biz işçiler, ezildiğimiz bu sisteme karşı mücadele etmek için, yaşadığımız hak gasplarının karşısında durmak için, emeğimiz için birlikte hareket ediyoruz.

İÇİNDEKİLER

Dünya'nın %70'i denizlerle kaplı ve yediğimiz ekmeğin buğdayından, giyindiğimiz kıyafetin pamuğuna, benzine, mazota kadar akla gelebilecek her şeyi biz taşıyoruz. Denizcilik tüm taşımacılığın %80'ini oluşturan kilit bir sektördür ve tüm tedarik zinciri denizcilik sektörünün elindedir. Denizcilik sektöründeki sermayeyi var eden de şüphesiz her sektörün sermayesinde olduğu gibi işçiler, denizcilerdir.

Denizcilerin gücü öyle çok ki örgütlendiğinde nice devrimlerin odağı olmuştur. Otorite ve baskıya karşı direnen Kronstadt denizcileri, Çarın kışlık sarayını bombalayarak devrim süreci başlatan Avrora gemisi denizcileri, Arjantin'de artan faşizm ve yoksulluğa karşı direnen Deniz İşçileri Federasyonu üyesi mülksüzleştirici denizciler, hiyerarşiyi yerle yeksan ederek devrim sürecinde yerini alan Potemkin gemisi denizcileri, İspanya devrimi sırasında devrimcileri güvenli alanlara taşıyarak mücadele eden Stanbrook gemisi denizcileri, Osmanlı'nın zulmüne karşı çıkan Bulgar denizciler ve daha niceleri yıllardır süren devrimlerin bir sembolü haline geldiler.

Deniz bizler için mücadeledir. Ekmek mücadelesidir, adalet mücadelesidir, özgürlük mücadelesidir. Ve bir kişi dahi özgür değilse hepimiz tutsağızdır. Özgürlüğümüzü elimizden alan bu sistemin tüm çarklarına çapa bağlayıp denize atacak olan da biz deniz işçileri olacaktır!

Tek Damla Yağmurla Başlar Her Fırtına.

MAYDAY Yazı İşleri Ekibi

1

DÜNYA DENİZCİLER
GÜNÜ NEDİR ?

2

3

DENİZ MÜCADELEDİR

4

GEMİDE LGBTI+

5

DENİZCİLİKTE KADIN

6

SEKTÖRÜN GERÇEKLERİ

DÜNYA DENİZCİLER GÜNÜ NEDİR ?

25 Haziran Nedir?

Her yılın 25 Haziran'ı, denizcilerin uluslararası ticarete ve dünya ekonomisine, genellikle kendileri ve aileleri için büyük bir şahsi fedakarlıkla yaptıkları paha biçilmez katkının takdir edildiği "Denizciler Günü"dür. Bu yazılı tanımı Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO) 2011 yılında kutlanmaya başlanan Dünya Denizciler Günü için yapmıştır.

Denizciler Günü fikrinin temellendirildiği dayanak 1978 yılında Denizciler için Eğitim, Belgelendirme ve Vardiya Standartlarına İlişkin Uluslararası Sözleşmesidir (STCW). Özellikle 2010 yılında yapılan büyük revizyonlarla birlikte 2011 yılında bugünün denizcilere adanmasına karar verilmiştir. Peki ya denizciler için Birleşmiş Milletler tarafından kabul edilen bugün, gerçekten de somut olarak denizcilere bir kazanım sağlıyor mu? Sadece sosyal medya üzerinden belli dönemler denizcilere minnet ve teşekkür ifade eden paylaşımlar ve video konferanslar dışında yapıcı adımlar görülmemektedir. İşçilerin mücadele ile bundan yüz yıl önce kazandıkları 8 saatlik günlük çalışma hakkı sözüm ona Denizcilik Çalışma Sözleşmesi (MLC) ile bile denizcilere sağlanmamıştır. MLC, deniz hukukçuları tarafından denizcilik masasındaki eksik ayak olarak nitelendirilmektedir: SOLAS, MARPOL, STCW ile masa üç ayakla denge kuramazken MLC ile dengeye geldiği iddia edilmektedir.

Deniz işçileri, denizcilerin masasındaki ayağın hâlâ tam olmadığını ve kısa kaldığını görmektedir. Öyle ki, istenildiğinde yıllar sürece kuralar iki yıl içerisinde yürürlüğe girebilmektedir: ISPS gibi. Ancak iş denizcilerin hakları, sosyal çalışma ortamları, maaşları, sağlıkları ve güvenceleri olduğunda ise yukarıdaki paragrafta da ifade edildiği gibi yarım da olsa kazanımı yüz yıl sürmüştür.

Deniz İşçilerinin Sorunları

Denizcilerin büyük bir kısmı altı ilâ sekiz aylık iş sözleşmeleriyle çalışma şartlarının kötü olduğu gemilerde çalışmaktadır. Uzun çalışma saatleri ile ağır çalışma şartlarının yanı sıra, gemi içi mobbing ve psikolojik şiddet genelde göz ardı edilerek önemsizleştirilse de ancak en büyük sorunlar arasındadır. Kara işçilerinin aksine deniz işçileri, çalışma saatleri bittikten sonra evlerine dönemedikleri gibi sorun yaşadıkları insanlarla aynı sofrada yemek yemek ve ortak alan paylaşımı yapmak mecburiyetindedir. Bunun sonucu olarak birçok gemide adli vakalar meydana gelmektedir. Kadın olmak toplumun geneli açısından birçok ayrımcılık ve hak ihlallerini beraberinde getirirken, gemide kadın olmak bunu misliyle yaşamak anlamına gelmektedir.

Deniz işçilerinin gemi içindeki sorunlarına ek olarak gemi dışından gelen ciddi problemleri de mevcuttur. Özellikle koster piyasasında eski gemilerin denetlemelerden geçemeyip tutuklanması sebebiyle mahsur kalan, maaşlarını alamadıkları için gurbette terk edilen deniz işçileri ve gerek limanda gerekse güverte ya da makinede çalışırken yaralanma geçirip tedavi edilmeyenler ve ölenler... Deniz işçilerinin sorunlarını saymakla bitmez. Ancak IMO 25 Haziran Denizciler Günü ile attığı hiçbir adımda, koyduğu hiçbir eylemde deniz işçilerinin sorunlarını çözmemiştir. Çünkü sermayeyi kollayan bir yaklaşım ile ancak denizcilere şirin gözükecek eylemleri tasarlayabilir. Pandemi sürecinde lojistiğin ve tedarik zincirinin ciddi anlamda sekteye uğraması ile denizciler bir kez daha hatırlanmış ancak hiçbir şart yine de denizciler için olumlu yönde gelişmemiştir. Bu süreçte dünya ekonomisi için denizciler "kilit personel" ilan edilse de bu sadece öfkeli denizcileri teskin etmek ve oyalamak için tıpkı denizciler gününde olduğu gibi sunulan bir slogan olarak kalmıştır.

DÜNYA DENİZCİLER GÜNÜ NEDİR ?

Kilit Personel Ne Anlama Geliyor?

Kilit personel, şirketlerde bir projenin çalışmasını yürütmek için gerekli olan, tipik olarak araştırmanın tasarımından, yürütülmesinden ve raporlanmasından sorumlu olan kişileri ifade eden bir tanımdır. Denizcilerin 2020 yılında kilit personel ilan edilmesinin sebebi ise, karantina şartlarında değişimlerin kolaylaştırılması ve tedarik zincirindeki aksamaların giderilmesiydi. IMO 2020 yılındaki denizciler günü mesajında denizcilerin büyük fedakarlıklar ile ilaç, gıda, giyim vb. ürünleri dünyaya ulaştırmaktadır ifadelerini kullanmıştır. Ancak tıpkı kadın denizcilere pozitif ayrımcılık çalışmalarında ve denizciler günü kutlamalarında olduğu gibi kilit personel ilanındaki amaç da sermayedarların ticari kazançlarını korumak ve kar marjlarının azalmasını engellemek hedeflenmiştir. Bu hedefleri dile getirirken ise, armatörlerin zenginliklerini büyüten deniz işçilerinin ağzına bal çalarak gerçek sorunların üstü örtülmüştür.

Kilit personel olarak tüm dünya ekonomisini ayakta tutan biz deniz işçileri neden hâlâ tersanelerde ölüyoruz, gemi sökümde asbeste maruz kalıyoruz ve terk edilmiş gemilerde tutsak oluyoruz? Ayrıca neden pandemide karantinadaki gemilerde can verdik? Bu soruların cevaplarını veremeyenler bizlere kilit personel olduğumuzu söyleyerek aklımızla alay etmektedirler. Sahilden draft okunmasına izin verilmediği için güverteden betona düşerek ölen kaptan Selçuk Elibol kilit personel değil miydi? Görevi sırasında boğazı kesilerek öldürülen kaptan Bora Ekşi kilit personel değil miydi? Şüpheli bir şekilde seferde hayatını kaybeden kaptan Uğur Kır kilit personel değil miydi? Daha stajında iş öğrenirken katledilen Mustafa Koç kilit personel değil miydi? Bu örnekler uluslararası ölçekte araştırıldığında uzayıp gidecektir ta ki sermayenin değil işçinin haklarının gözetildiği bir denizciler günü kutlanana dek!

Dayanışma Nasıl Olmalı?

Gemilerde evlerinden uzakta çalışan denizciler, tersane, liman, gemi söküm depo ve antrepoda çalışan deniz işçileriyle iş birliği ve dayanışma içerisinde olmalıdır. Denizciliğin doğası gereği sosyal ilişkileri zayıflattığı için denizcilerin bu noktada daha dikkatli olması gerekmektedir. Denizciler gününde yıpranma hakkının, sosyal güvencelerin, yönetmelik dayatmalarının ve daha nice hak gasplarının mücadelesini yürütebilmek için karadaki deniz işçileri başta olmak üzere tüm deniz işçileri ile dayanışma sağlamak şarttır. Temel bir ilke olarak sermayenin patronu olan armatörlerin denizcileri insan yerine koymadığı ve sektörel menfaatlerin insandan çok daha kıymetli olduğu net bir şekilde bilinmeli, bunun ışığında örgütlü mücadele verilmelidir.

Unutmayınız, örgütlü denizci güçlü denizcidir.

Peki ya bunlarla da bitti mi? Hayır! Gasp edilen haklar, iş cinayetlerinde yitip giden canlar, yıpranmayan (!) denizcilerin günü bugün. Torba yasalarla bir bir hakları elinden alınan, korsan bölgelerinde kaçırılan ve öldürülen, maaşları ödenmeyen, gemilerde terk edilen, açlıkla ve bazen susuzlukla mücadele eden denizcilerin günü bugün. Oysa ki deniz işçisinin tek hayali sevdiklerine, ailesine ve kendisine rahat yaşam sunabilecek bir iştir, insan onuruna yaraşır bir hayat için kendinden verilen fedakarlıktır. İşsizlikten yoksulluk ve sefalet çeken işçi sınıfının kaçış umududur deniz işçiliği. Ezilenlerin gerçekten de aynı gemide olduğu ve dayanışma ile birlik olması gerektiği gündür bugün. O zaman sen de bizimle beraber haykır! Hırça mapaya dayan-
dı! **Yıpranmıyoruz, ölüyoruz!**

DENİZ MÜCADELEDİR

DENİZ MÜCADELEDİR

Denizcilik en zor meslekler arasında yer alır. Nitekim zorluğunu sadece denizcilerin boğuştuğu dalgalar değil sektörün yoğun sömürsü ve iş cinayetleridir. Buna ilave bir de savaş ve korsan bölgelerinde çalışma, siyasi saldırıların ve yaptırımların odağı olması var.

Denizciler Ukrayna-Rusya devletleri arasındaki savaşının tarafsız esirleri oldu. Mayınların tehlikesi bir yana gemiler yaşam mahalinden bile isteye vuruldu. İşgalci İsrail devletinin saldırılarında hedef oldu. Beirut'ta devletin ihmali üzerine limanda büyük bir patlamayla karşılaştı. Sayısız ölüm ve yıkıntılar... Libya devleti tarafından füze ile vurularak bir gemi batırıldı, gemideki denizciler hayatlarını kaybetti. Akdeniz'de sayısız gemi basıldı, denizciler silah zoruyla, darp edilerek ters kelepçe ile gözaltına alındı. Yaptırım uygulanan devletlerin denizcileri işsiz bırakıldı. Covid-19 sürecinde "kilit personel" dendi, personel gemilere kilitlendi. Limanlardan çıkışlar yasaklandı. Personel değişimleri yapılmadı. Denizciler gemide Covid-19'a yakalandı, şirket tarafından gizli tutuldu, bilinenlere tıbbi müdahale sağlanmadı. Korsanlar tarafından kaçırıldı, öldürüldü, haftalarca esir tutuldu. Artık denizcilik, bırakırfırtınayakarşı mücadele etmeyi, hayatta kalmak için devlete, şirkete, kapitalizm'e karşı mücadele oldu.

MÜCADELEDE DENİZ İŞÇİLERİ

Sömürüye karşı mücadele etmektir denizcilik. FETÖ, derin devlet ve şirket üçgeni arasında Mübariz Mansimov'un gemilerinde terk edilen Denizciler ile dayanışma ilişkisi kurduk. Onların maaşlarını almaları ve eve dönmeleri için geniş çaplı kampanyalar düzenledik. Zeytinbur-nu'nda demirde 1 yılı aşkındır mahsur kalan Denizciler sonunda evleri-ne döndüler.

MV Ula Gemisi'nin Kuveyt'te terk edilmesini gazetelerde hatta televiz-yonlarda yayınlattık. Hashtag eylemleri ile seslerine ses kattık. Deniz-ciler 1 yıla yakındır gemide mahsurken, yükselen kamuoyunun güçlü sesi ile sonunda evlerine döndüler.

İşçi Emekçi Mitingi'nde "Yıpranmıyoruz, Ölüyoruz" sloganımızı deniz-lerden karaya taşıdık. Sayımız azdı fakat sesimi gürdü. Katledilen denizci kardeşlerimizi, abilerimizi andık.

Uğur Kır'ın katledilişinin ardından Liman Başkanlığı'nın önüne "Kaptan Uğur Kır Katledildi" yazdık. Ne Mustafa Koç ne Uğur Kır ne Sinan Karabulut ne Can Evren... iş cinayetinde katledilen hiçbir arkadaşımızı unutmadık. Ölümüne sebep olanları da asla affetmeyeceğiz.

Yeni sömürü yönetmenliğine karşı denizcilerden açık mektup gönder-dik. Hak kayıplarına karşı sömürü yönetmenliğine karşı hep birlikte sesimizi yükselttik. Daha birçokeylemselliğihop birlikte başladık.

Bizler sadece fırtınalara karşı durmadık, biz fırtına olduk sömürünün karşısında durduk. Ağır iş yükünün, mobbingin, maaş gaspının, terk edilmenin, iş cinayetlerinin karşısında durmakta da kararlıyız. Deniz mücadeledir ve mücadele en iyi örgütlü bir şekilde verilir. Hadi, sen de Deniz İşçileri Platformu'nda örgütlen.

GEMİDE LGBTI+

Biz denizciler Queer emeğin görünürlüğü açısından ve her alanı dönüştürme gayemizdendir ki, gemilerde de örgütlenmeyi sürdürüyoruz. Denizcilerin çalışma alanları aynı zamanda yaşam alanlarıdır. Bu yüzden deniz mücadelesi sadece deniz iş koluna has emek sömürsüne karşı değil, aynı zamanda cinsiyetçiliğe, ırkçılığa, LGBTI+fobi ve her türlü ayrımcılığa karşı da olmalıdır. Heteroseksizmin ele geçirdiği denizcilik sektöründe, Queerfobiye inat LGBTIQA+ mücadelesini aşkla kucaklıyoruz. El ele verdiğimiz deniz mücadelemiz ile gemilerin omurgasını yeniden inşaa edeceğiz.

LGBTI+ denizciler gemilerde çok fazla zorbalıkla, tacizle, fobik söylemlerle karşılaşılıyor. Ast-üst ilişkisinin kemikleştiği bu sektörde, hiyerarşik olarak altta olan kişi rahatlıkla zorbalığa uğrarken, buna LGBTI+fobi de eklendiğinde zorbalık ile başa çıkmak gittikçe zorlaşıyor. Denizciler 3-6-9 aylık kontratlar süresince çalışıyorlar. Bir bireyin bu süre içinde, hayatını geçirdiği gemide kendi cinsiyeti/cinsiyetsizliği, yönelim ve tercihleri ile var olamaması bir şiddettir. Bu şiddetin her zaman karşısında olacağız. Saklanmadan, özgürce var olabildiğimiz gemilerde çalışmak istiyoruz. Asla unutmayın lubun denizci dostlarımız ne yalnızsınız ne de yalnızsınız.

Şiddetin temeli ise kullanılan kelimelerle başlıyor. LGBTI+ denizciler çalıştıkları gemilerde birçok fobik söylemle karşılaşılıyor. Tıpkı karadaki gibi kimi zamansa bu fobik söylemlerin muhatabı LGBTI+ bireylere yöneltiliyor. Bu şiddet dili hala devam ediyor. Her yerde "Gemiadamı" "Denize Adam Düştü" gibi cinsiyetçi birçok terim bulunuyor. Bu terimlerin yerine "denizci" ve "denize biri düştü" gibi cinsiyetsiz bir denizcilik terminolojisi kullanılabilir. Bu şiddet dili sadece LGBTI+ denizciler değil, kimi zaman atanmış cinsiyeti kadın olan bir bireye ya da Filipinli, Arap, Hintli bir denizciye de yönlendiriliyor.

Dil kültür içinde önemli bir faktör. Denizciler zamanla nasıl kendi terminolojisini oluşturduysa, LGBTI+ lar da zamanla kendi dil ve kültürlerini oluşturmuşlardır. Bir zamanlar, İngiliz LGBTI+ denizciler kendi aralarında "Polari" dilini konuşuyorlardı. Bu dil daha sonra karadaki LGBTI+ toplulukları tarafından da sahiplenildi ve yayıldı.

LGBTI+ denizcilerin kullandığı Polari diline benzer, Türkiye'deki LGBTI+ toplulukları da "Lubunca" dilini kullanmaktadır. Bir zamanlar Trans seks işçilerinin kullandığı bu dil artık Türkiye'deki çoğu LGBTI+ tarafından kullanılmaktadır. Lubunca, tıpkı İngiliz LGBT+ denizcilerinin güvenlik için kullandığı Polari dili gibi, gemide çalışanların kendi güvenliğini sağlaması için de kullanılabilir.

Çoğu LGBTI+ denizcinin yaşadığı kötü deneyimlere eklenebilecek birçokmadde var ve bu kötü deneyimlerin birçoğunun ortaya çıkartılmadığını biliyoruz. Gemide şiddete, tacize, zorbalığa maruz kalan tüm LGBTI+ denizcileri Deniz İşçileri Platformu ile iletişim kurmaya çağırıyoruz. Eğer bunalırsan, sıkılırsan, sen de sesini yükseltmek istersen pek sevgili lubun denizci dostum bize mesaj at. Dertleşelim. Gemideki deneyimlerimizi paylaşalım. Çoğalalım. Gökkuşağını birlikte göndere toka edelim.

Yükümüz sevgi, pruvamız AŞK olsun.

DENİZCİLİKTE KADIN

Denizcilikte Kadın!

Denizcilik sektöründe kadının yerine tarihsel bir açıyla bakıldığında kadınların denizcilik endüstrisine dahil olması ile ilgili ilk çalışmaların 1989 yılında başladığı bilinmektedir. Dünya Denizcilik Örgütü, kadınların denizcilik endüstrisine entegrasyonu stratejisini 1988'de ortaya koymuş ve 1989'da IMO Kadın Geliştirme Programı başlamıştır. Bu program kadınların mesleğe girişte eşit haklara sahip olmasına odaklanmıştır. İlk olarak bu meslekte kadınların varlığı resmi bir şekilde IMO ile 1989 yılında kabul edilmiş, Türkiye'de ise 2000'li yılların başında kadınlar denizcilik eğitimi almaya başlamıştır. Kadınların denizcilik eğitimi alma kazanımını elde etse bile kadın öğrenciler için belirli bir oranda kontenjan tanınmıştır.

Kaldırım Taşları

Bir kadın denizcinin eğitim almaya başlamasından itibaren yaşadığı süreci aktarmak istiyorum;

1) Bir kadın, Denizcilik Fakültesini Üniversite tercihlerine yazdığı anda çevresindeki insanlar tarafından "Kadının denizde ne işi var", "O kadar erkekle nasıl çalışacaksın", "Erkek işi bu", "Zor iş kadın yapamaz" gibi tepkiler almaktadır. Çevre baskısı ve kadının bu meslekte yeri olmadığına dair oluşan algılara rağmen bu meslek adına atılan ilk mücadele adımlarında başladığı nokta tam olarak burasıdır.

2) Ardından üniversite hayatı başlıyor ve erkek egemen bu sektörün, erkek egemen sınıflarında kendimizin en az erkekler kadar iyi olduğunu göstermek için mücadele veriyoruz. Karşı cinslerimizin kendini hâkim gördüğü ve gelecekte bizim bu mesleği uzun süreli yapmaya çağımıza inandırma çalışmalarına maruz kalıyoruz.

3) Bütün tutkumuzla ve inancımızla seçtiğimiz mesleğimizin staj aşamasında birçok şirkete gönderilen CVler, şirketlerin kapılarından "Biz kadın çalıştırmıyoruz", "Kadın denizci için personelimiz ve gemimiz uygun değil" gibi tepkiler alıyoruz. Onlara göre kadın denizci iş gücü kaybı olduğundan ön yargılarına maruz kalıyoruz. Aylarca süren, birçok şirketle yapılan görüşmelerden sonra bulabildiğimiz ilk staj bizim için yeniden bir umut oluyor.

4) Gemiye çıktığımızda gemideki personel, zabıtlar ve hatta limanlarda liman personelleri tarafından yeniden aynı sözleri duyuyoruz: "Evlenmezsin sen", "Bu mesleği 2 yıl yap karaya geç", "Ee sen çocuk doğuracaksın devam edemezsin", "Personelle samimi olma", "Kıyafetlerine dikkat edersen senin için iyi olur".

Kadın olmamız bu mesleği yapmamamızın gerekçesi olarak gösteriliyor. Kendimizin en az bir erkek kadar çok çalıştığını ispatlamak için daha fazla çalışıyoruz. Gemide verilen psikolojik savaşta gemideki bütün personelle en ufak bir yanlış anlaşılma olmaması için sırada sohbet ederken bile mesafemizi beş katına çıkarıyoruz. İşimizi yapıyoruz ve yaparken tacize uğruyor, cinsiyet eşitsizliğine ve küçük görülmeyle maruz kalıyoruz.

Şu an sorun kadınların bu sektörde varlığından çok bu varlığın nereye doğru devam edeceği. Ülkemizde kadın denizcilerin 20 yıllık bir geçmişi olduğu düşünüldüğünde geleceğe "Tavizsiz" ve "Eşit" bir denizcilik bırakmak istiyoruz. Daha fazla kadının çalıştığı, hor görülmediği, iş gücü kaybı olarak değerlendirilmediği bir denizcilik istiyoruz ve bunun için çabalıyoruz. Gemiye gelen personel tarafından tacize uğrayan birçok kadın denizci var ve şirketler bunun üstünü örtmeye ve personeline destek olmamakta. Kadın denizcisi tacize uğradığı için, kadın stajyer almama politikası uygulayan şirketler mevcut. Taciz bir kadının suçu değildir. Lâkin mevcut koşullarda gemiye çıkarken bunun mesleğin normalleri olduğu "gemiye çıkarken bunu göze almalıydın"ı dayatıyorlar.

Denizcilik sektörüne kalbini adayan biz kadın denizciler, erkek denizcilere sunulan haklardan daha fazlasını istemiyoruz. Pozitif ayrımcılık görmek istemiyoruz.

Bu meslekte başarılı olan, bizlere yol açan ablalarımız gibi bizden sonra gelecek denizci kadınlara, eşit bir denizcilik bırakmak adına elimizden geleni yapacağız. Ve geçtiğimiz bu zorlu süreçleri onlar adına hafifletmek için çabalayacağız. Mücadelemiz inancını yitirmeyen her denizci arkadaşımız için devam edecek. Kazanmak değil inanç bekliyoruz.

"Bizler kamaradan çıkarken çekineceğimiz gemiler değil, güvertesinde dans edebileceğimiz gemiler istiyoruz."

"Dans edemediğim devrim benim devrimim değildir"

SEKTÖRÜN GERÇEKLERİ

Denizcilik sektöründe, HERKESİN BİLDİĞİ FAKAT HIÇ KONUŞULMAYAN GERÇEKLER:

Her yayınladığımız MAYDAY bülteninde denizcilik sektöründeki sorunları ele alacağımız bir seri ile karşınızda olacağız. Konuşulmayanların, konuşulanların fakat duyulmayanların tek tek anlatıldığı çarpıcı bir seri.

VOL I. RÜŞVET

Bu sektördeki çoğu denizcinin şansa yaşadığını söyleyebiliriz. Sektör tek cidarlı, çürük sacı, karinası ve balast tankı delik, sonradan uzatılmış, 30 yaş üstü sayısız koster gemileri ile dolu. Bu gemilerin sayısız teknik problemleri ile uğraşan denizcilerin maaşlarının düşük olması yetmezmiş gibi bir de kötü kumanyalı, ortak tuvalet, ortak banyo ve ortak kamaralı kötü yaşam mahallerinde barındırılıyorlar.

Bu gemilerin ayrıntılı bir denetimde tutuklanacağı çok kesin olmasına karşın denetimlerden rahatça geçmekte. Çünkü rüşvet bu sektörün damarlarına kadar işlemiş durumda. Alına rüşvetler saklanma gereği dahi duyulmuyor. Hatta hangi kontrolün fiyatının ne kadar olduğu dahi biliniyor. Ki sektörde en az 1 kontrat atmış tüm denizciler, rüşvet alındığını görmüş ya da duymuştur. Onlar hayatlarımızı riske atarak çarklarını bir şekilde döndürmeye çalışıyorlar.

Devletlerin rüşvet alındığına dair bilgisi olmadığını mı sanıyorsunuz. Bu yolsuzluk, iç içe geçmiş devletlerin ve şirketlerin sürdürdüğü bir mekanizma halinde devam ediyor. Nitekim, "gemicik" veya tersane sahibi birçok devlet mensubu armatör var.

Gemiler Flag State, Mediterranean, Black Sea Memorandum gibi PSC denetimlerinden 2bin ile 5bin dolar arası değişen rakamlarda geçiriliyor. Classların ve Devletlerin survey denetimlerinde ise denetçi gemiye gelmeden dahi tüm gemi sertifikaları anında yenilenebiliyor. Tüm bunlara ilave her limanda "kolaylaştırıcı" olarak adlandırılan sahara rüşvetlerini saymıyorum bile.

Denetim eksikliğinden kaynaklanan bir çok ölümün ise üstü kapatılıyor. Birçok denizciye sus payı veriliyor ya da işsiz bırakılmakla, tehditle korkutuluyor. Kimi hakıyla denetleme yapan denetçilerin ise gemiyi tutukladığında silahla tehdit edildiklerini dahi duyduk.

Denizcilik sektöründe dernekleri, STKları, kurum ve kuruluşları ile Mafyalar, Armatörler ve Devletler bir şekilde örgütlü.

Onlar örgütlü. Peki ya biz?!

DENİZ İŞÇİLERİ'nde ÖRGÜTLEN!

@deniziscileri

@deniziscileriplatformu

@deniziscileri

deniziscileriplatformu@gmail.com